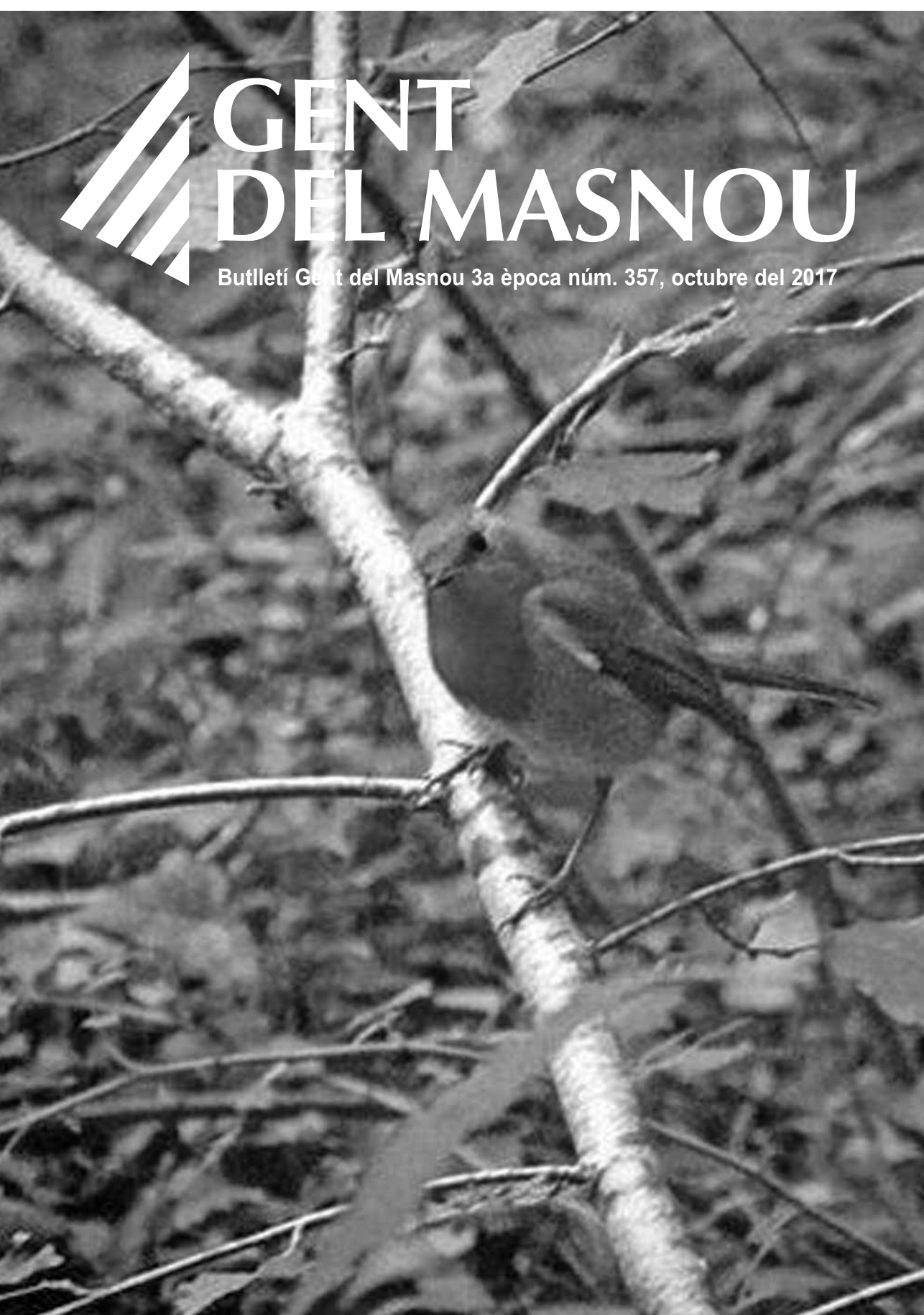

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 357, octubre del 2017

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Tallers Masnou

G.Oliveras Taller Multimarca

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- ELECTRICITAT
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/ Xile, 1. Tel 93 540 42 04 / 628 90 85 23 · www.salaautomocio.com · El Masnou

26 anys

ASSESSORIA IGLESIAS

FISCAL · LABORAL

- COMPTABLE · ASSEGURANCES
- GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
- GESTIONS DE TRÀNSIT

Sant Miquel, 21, A, baixos · 08320 El Masnou
Tels. 93 540 40 53 · 39 95 · fax. 93 540 40 53

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Jaume I, 112

93 555 16 59
6 6 0 0 9 2 3 8 1

08320 El Masnou · El Maresme

Lluís Valls Marí

NOU TEL 93 555 16 59

Ortín & Associats
Advocats

EN VENDA

PARTICIPACIÓ DE
PLUMA D'AIGUA
AL MASNOU
(MINA CRESTA)

Condicions a convenir

Contacte:

618 69 61 39, Mercè

Horari: dilluns a divendres
de 10 a 13 i de 17 a 19

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació civico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol - Lluís Valls

Portada: Tardor a la fageda d'en Jordà

Disseny i muntatge: Taller de publicitat

Publicitat: 93 555 16 59

Imprimeix: Jobagraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 126 82 20
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors. El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

T'AGRADARIA CANTAR EN UNA CORAL?

Et proposem de venir a cantar a la *Coral Xabec*; hi seràs ben rebut. Hi tindràs lloc com a tenor, baix, soprano o contralt. Vine a provar la veu qualsevol dimarts de 9 a 2/4 de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

Editorial

VIBRACIONS

A l'editorial del mes passat pronosticàvem que la Diada d'enguany no seria una Diada més i a fe de Déu que no ho va ser. Les vibracions es podien palpar en l'ambient davant la proximitat de la convocatòria del Referèndum assenyalat per al dia 1 d'octubre, que planava sobre milers de catalans aplegats al centre de Barcelona. Calia que fos la Diada del Sí i ho va ser amb escreix. Les imatges captades a peu de carrer i a vol d'ocell donen testimoni de la multitud que va configurar el signe + a la confluència del Passeig de Gràcia amb el carrer d'Aragó, que va deixar sense arguments els qui auguraven una davallada de l'independentisme i falsejaven a posteriori les xifres de participants afegint més aigua al vi com de costum.

Persones vingudes d'arreu de Catalunya s'anaren concentrant durant el matí i migdia pels carrers de la ciutat i oferiren una imatge festiva i acolorida insuperable a l'espera de l'hora convinguda de la manifestació. Molt de jove, gent de totes les edats, gent gran amb les dificultats pròpies de l'edat compartint espais uns i altres, cares alegres i civisme desbordant que és causa admiració a tot el món civilitzat.

Un calfred ens recorregué el cos quan s'inicià la marxa de les pancartes des dels quatre punts de l'horitzó i, especialment, durant el minut de silenci penetrant en memòria dels morts de l'atemptat terrorista de l'agost passat. Silenci que emmudí la ciutat i humitejà molts ulls.

Esdeveniments posteriors han afegit incertesa i han accelerat el ritme de les vibracions. Ens referim al desplegament jurídic-policial que el passat dimecres dia 20 va assetjar diferents administracions cabdals de la Generalitat, acompanyat d'un seguit de detencions arbitràries de servidors públics, paral·lelament a l'assetjament judicial als alcaldes, escorcolls i requis de material, bo i recordant actuacions de temps pretèrits que creïem oblidades en la foscor dels temps. La resposta ferma del President Puigdemont, del Govern de la Generalitat i de la Presidenta del Parlament Carme Forcadell no es féu esperar, conjuntament amb una important concentració de milers de manifestants fent-los costat. Seguiren adhesions importants com la de l'Alcaldessa de Barcelona Ada Colau, sindicats, clubs i entitats de la societat civil i de diferents pobles i ciutats de Catalunya i Espanya en solidaritat.

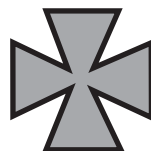
A hores d'ara, quan estem a punt de tancar l'edició d'aquest Butlletí, la convocatòria del Referèndum de l'1-O segueix en peu, tot i les múltiples dificultats ja sabudes i les que, ben segur, encara es produiran. Gent del Masnou, entitat adherida al *Pacte Nacional pel Dret a Decidir* i al *Pacte Local pel Referèndum*, confiem que finalment imperi la democràcia i que puguem exercir lliurament i amb pau aquest dret inalienable, que és el vot a les urnes.

Sumari

El President

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
EQUIDISTÀNCIES J. Camps	6
CHAPADA DOS GUIMARÃES I MORRO DE SÃO JERÔNIMO J Maresma Duran ...	7
LA PUNTA DE LA LENGUA (90) Esteve Pujol	7
CRÒNIQUES Esteve Pujol	8
VIVÈNCIES Pep Parés	9
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray	10
SOM Oriol Lugo	14
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran	15
ELS RELLOTGES DE SOL PARLEM (XXII) Esteve Pujol	15
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Carles Maristany	16
JANE AUSTEN J. Condeminas	17
HISTÒRIA IMPRESCINDIBLE Jaume Clotet i Lluís Valls	18
TEATRE CAPITAL Rosa M. Isart	20
GENT DEL MASNOU INFORMA	21
ARRAN DE SÒL Pledebuit	22
LA CUINA DE L'ANTONIA	22

24 hores al seu servei FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Octubre 2017 --

1	diumenge	Viamar
2	dilluns	Aymar
3	dimarts	Ocata
4	dimecres	Riera
5	dijous	Viamar
6	divendres	Fàbregas
7	dissabte	Dominguez
8	diumenge	Dominguez
9	dilluns	Ocata
10	dimarts	Riera
11	dimecres	Aymar
12	dijous	Aymar
13	divendres	Dominguez
14	dissabte	Riera
15	diumenge	Riera
16	dilluns	Aymar
17	dimarts	Viamar
18	dimecres	Dominguez
19	dijous	Fàbregas
20	divendres	Ocata
21	dissabte	Aymar
22	diumenge	Aymar
23	dilluns	Riera
24	dimarts	Fàbregas
25	dimecres	Viamar
26	dijous	Dominguez
27	divendres	Aymar
28	dissabte	Ocata

29	diumenge	Ocata
30	dilluns	Viamar
31	dimarts	Riera

-- Novembre 2017 --

1	dimecres	Riera	Tots Sants
2	dijous	Ocata	
3	divendres	Aymar	
4	dissabte	Fàbregas	
5	diumenge	Fàbregas	
6	dilluns	Dominguez	
7	dimarts	Aymar	
8	dimecres	Ocata	
9	dijous	Riera	
10	divendres	Fàbregas	
11	dissabte	Viamar	
12	diumenge	Viamar	
13	dilluns	Aymar	
14	dimarts	Ocata	
15	dimecres	Riera	
16	dijous	Fàbregas	
17	divendres	Viamar	
18	dissabte	Dominguez	

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viamar C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

h o n o b e t à s t i c a

Totes les cartes de la Bústia Oberta cal que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran**, només, amb el **nom i cognoms** de l'autor. **En cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim o inicials. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

QUAN EL FEMENÍ VOL INCLOURE EL MASCULÍ

Aquestes ratlles van per a les persones, singularment diputades, que fan servir el femení com a inclusiu del gènere femení i del gènere masculí en els seus parlaments i documents.

Els recordo que tenim participis verbals, com ara dit, fet, escoltat, pintat, pensat, sortit, estimat, pensat, mort... (a milers!), però també en tenim les formes femenines corresponents: dita, feta, escoltada, pintada, pensada, sortida, estimada, morta... Les exhorto que en endavant facin servir, per coherència, frases d'aquesta mena: ella ha pensada, vosaltres havíeu escoltades, jo he pintada, nosaltres hauríem sortides, elles han pensades, les dones heu fetes, tu hauràs pintada, totes heu mortes... També es podria dir sempre en singular, si en el singular i

incloem el plural.

Per cert, espero que quan diran vaques, eugues, truges, conilles, gosses, gates... dones, reines... hi consideraran incloses tant les femelles com els mascles de totes les espècies. I, si són mares d'un fill i d'una filla, diguin sempre Tinc dues noies o dues filles.

Així la cosa serà més divertida, més clara i, sobretot, molta més ridícula.

Esteve Pujol i Pons

TARONGERS DEL CARRER SANT FELIP

Tota l'aigua que han tingut aquest estiu els tarongers del carrer Sant Felip ha estat la que han rebut dels gossos, ja que eren els únics que se'ls acostaven.

Per la seva part, els tarongers ens obsequiaven amb malures, vespes i olis que queien damunt de la vorera i ens permetien rellicar i caure.

El dia 6 de setembre, a les cinc de la matinada, un soroll infernal va despertar tot el veïnat. Va seguir una pudor que ens ofegava perquè encara teníem les finestres obertes per la calor. Els operaris de l'Ajuntament havien vingut a fumigar! Això tenint en compte que, tal com ens havien advertit els comunicats meteorològics, les ràdios, les televisions i els diaris, aquella tarda, sobre les 19 h, arribava el diluvi al Masnou. I com va ploure! El resultat ha estat, com cada any, l'èxit de la incompetència.

Montserrat Valdeperas Roig

FESTA DE CA LA RITA

Plena de felicitat, escric aquest agraïment a tots els Calariter@s que vàreu venir a la Festa del 50è aniversari de l'escola i a tots els que volíeu i no heu pogut. Gràcies als Calariter@s que hi vàreu col·laborar: l'Anna Salvatella, la Montse Vidal, els Atabalats del Masnou, en Quim i en Josep Fàbregas, en Martí Tarradas, El Masnou Ballet i les seves ballarines, la Maria i la Clara, el Capgròs Rita, en Pau Roig, en Jordi Torrano, en David Pons, en

Ricky Rubio, "les senyoretes", a Chapertons i a l'Ajuntament.

Ca la Rita és la meva escola... la meva primera escola!!! On vaig començar a aprendre i on, encara avui, després de tants anys continuo aprenent cada dia, com tots els nens i nenes que venen cada dia amb la il·lusió de jugar i fer amics!!! Ca la Rita no seria Ca la Rita sense tots vosaltres, les famílies que decidíu portar els vostres fills i filles a l'escola amb la convicció que aquesta és l'escola que voleu, per la nostra manera de fer, per l'equip docent, pel pati, pels valors que transmetem... i, sobretot, no ho seria sense l'equip d'educadores i cuinera que dia a dia fa possible aquest projecte d'escola.

També vull agrair a la meua família el suport i comprensió que he tingut tots aquests anys, ja que massa vegades he robat temps de família per dedicar-lo a l'escola...; l'aprenentatge és el meu motor de vida i Ca la Rita m'ha permès aprendre cada dia.

Mil gràcies... Petons i abraçades, Calariter@s!!!

Montse Salvatella i Terradas

FES-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

EQUIDISTÀNCIES

Joan Camps i Ortiz

Tenint la gent tants aspectes suposadament en comú que ens governen la ment, podem afirmar rotundament que no hi ha manera humana de posar-nos tots d'acord en tot. L'ésser humà dotat d'una ment aleatòria no pot conviure sense discrepar en alguna cosa amb totes les altres ments. Avui podem desmentir rotundament que ningú ha estat creat a la imatge i semblança de cap Déu, ja que si fos així tots seriem iguals. Aleshores no és estrany que l'*homo sapiens*, davant les hipòtesis creacionista i darwiniana, hagi anat perdent la fe en les creences mil·lenàries, quan el sentit comú i l'objectivitat de la ment, lentament però sense pausa, es decanta per la ciència a mesura que perd la fe en les religions. Ja és de ben segur que quan plou o fa sol inoportunament és degut a una falla de les equidistàncies atmosfèriques, fenòmens només explicables amb la llei de Murfy. Fins i tot quan els terrabastalls naturals maten arbitràriament multituds, són pocs els qui gosin afirmar que són a causa d'un Déu irat. Déu nos en guard d'un Déu descontent com Rajoy, que s'aixeca amb el peu esquerre i ens envia tota mena de plagues per reconduir-nos. Per definició de tantes evidències de falsedats acumulades, estem enmig de sectarismes fanàtics que matarien en nom del seu déu particular per desmentir els déus sectaris dels altres.

Podem afirmar també que era mentida que les monarquies emanaven de la Gràcia de Déu; aquí durant quaranta anys Franco ha encunyat monedes anomenant-se cabdill per la gràcia de Déu, caminant sota el pal·li del Nacionalcatolicisme recreat en el feixisme mentre el dictador dictava penes de mort. Els poders fàctics encara volen mantenir un monarca posant-lo d'aparador al tron, quan en realitat el fan servir de titella, de valor zero a l'esquerra, avui fent d'àrbitre distret de cara als dos milions i escaig de catalans que creiem en l'essència de la

democràcia, veient com ens acusen de sediciosos o, si més no, de terroristes per voler validar el Referèndum.

Siguem conscients d'on venim, el deisme és l'autoritarisme sacralitzat pels poder fàctics per conformar les ments febles discriminades per les ments poderoses que perverteixen l'equitat de la justícia que hauria d'estar sotmesa a la Declaració Universal dels Drets Humans: *drets iguals i inalienables de tots els membres de la família humana és el fonament de la llibertat, la justícia i la pau en el món... l'adveniment d'un món on els éssers humans, deslliurats del temor i la misèria, puguin gaudir de llibertat d'expressió i de creença... protegits per un règim de dret per tal que les persones no es vegin forçades, com a últim recurs, a la rebel·lió contra la tirania i l'opressió... promoure el desenvolupament de relacions amistoses entre les nacions... en la dignitat i el valor de la persona humana i en la igualtat de dret d'homes i dones; i que han decidit de promoure el progrés social i millorar el nivell de vida dins d'una llibertat més àmplia... una concepció comuna d'aquests drets i llibertats és de la més gran importància per al ple compliment d'aquest compromís...*

Aquesta és l'essència del Preàmbul de la Declaració Universal dels Drets Humans proclamada per l'Assemblea General de les Nacions Unides fa més de seixanta anys, el 10 de desembre de 1948, i trenta anys abans de la Constitució Espanyola del 1978 que mitjançant la lectura partidista que en

fa el Tribunal Constitucional encotilla la democràcia de les tres quartes parts de catalans que volem votar en el Referèndum.

Vegem doncs, des de la perspectiva de la Declaració Universal dels Drets Humans, algunes coses que van quedar del franquisme en la sacra Constitució:

Igualtat de la família humana: és igual néixer en una sala de parts de cinc estrelles que en la sala de parir de l'assistència pública?; és igual trobar-se en el bressol de la Zarzuela que en un pis malendregat sense poder pagar la llum ni el gas ni l'aigua?; és igual anar a un col·legi subvencionat de les elits només assequible a multimilionaris que anar a un col·legi de majoria migratòria?

Igualtat de drets d'homes i dones: és igual néixer home o dona per ser rei d'Espanya?

Relacions amistoses entre les nacions: és d'igual a igual la relació de Catalunya amb Espanya?

Falten pocs dies per a l'1 d'octubre, dia del Referèndum, quan es publiqui aquest escrit hauran passat moltes coses, jo confio que prevalguin les llibertats i que les forces de l'ordre públic el permetin: Votar no és un delictes! Que sigui la voluntat lliure de la gent, que sense coaccions cadascú pugui dir-hi la seva. El dia 2, sigui quin sigui el resultat, aspiro que aquestes reflexions personals siguin encara vigents però innecessàries. Només partint de zero podem fer de Catalunya un Estat exemplar! **Que la prudència no ens faci traidors!**

Chapada dos Guimarães i Morro de São Jerônimo

Joan Maresma Duran

Visitar i conèixer una miqueta aquest país tan gran és una feina de titans. Es necessiten temps i diners. I establir prioritats que no se segueixen gaire, perquè sempre és bo improvisar i ser flexible. I recordar que l'home proposa i Déu disposa...

Confesso que visitar aquests llocs no era dins de les preferències. Tal vegada per pura falta de coneixement o pel poc màrqueting del turisme local. Després de passar un cap de setmana llarg a la regió, vaig tornar amb aquella sensació de com era possible que encara no hi hagués anat...

La *Chapada dos Guimarães* és un parc nacional localitzat al municipi del mateix nom de l'estat de Mato Grosso, al centre-oest del país. Les principals atraccions són naturals: coves, llacunes, espadats i senders enmig del *Cerrado*, una vegetació de semidesert.

El parc es troba a uns 70 km de Cuiabá, la capital de l'estat. És normal, doncs, que el local sigui ple de *cuiabans* els caps de setmana.

El *circuit das cachoeiras* –el circuit de les cascades– és un dels més tradicionals. Un recorregut d'uns 6 km on es pot arribar a set petites cascades que formen tolls a les seves caigudes d'aigües tonificants.

Una altra caminada és la de la *Cidade das Pedras*, un conjunt de formacions

rocoses que acaben en espadats exuberants. La combinació de les pedres i la natura converteix aquesta excursió en imperdible.

La visita no cansa gaire, tot i que la calor és sufocant.

Al mig de les serres, sobresurt el *Morro de São Jerônimo*. És el punt més alt del parc i ofereix una fantàstica vista de la regió.

La caminada és de 20 km entre l'anada i la tornada. Un dia sencer. Per arribar al cim de 850 metres es passa per un caminet on es poden veure algunes formacions rocoses que són obres d'art esculpides per la natura.

Una pujada amb força pendent ens porta fins a la superfície plana. Diferents miradors amb vistes i penya-segats espectaculars. Una vista de 360 graus de tota la regió.

Llegendes i creences envolten la muntanya. Molts diuen que és un punt d'a-

terratge d'ovnis. D'altres afirmen que el *Morro* és habitat per gnoms i follets... L'origen del seu nom, no obstant, ve per les oracions dels *bandeirantes* –els colonitzadors portuguesos que anaven cap a l'interior del país– a *Santa Bárbara* i a *Sant Jeroni* per amainar les tempestes de llamps i trons i que els causaven misteris, espants i pors.

Un altre cap de setmana fora de *Rio de Janeiro* sempre és bo. I conèixer altres indrets cada vegada m'agrada més. Som afortunats.

La punta de la llengua (90)

Esteve Pujol i Pons

Un bon amic meu i també de la llengua m'ha suggerit que posés més exemples de sigles on, massa sovint, pronunciem malament el nom de les lletres que les componen; i li'n faig cas:

ABS = A BE ESSA // **ADN** = A DE ENA // **AMB** = A EMA BE // **ANC** = A ENA SE // **ATC** = A TE SE // **CD** = SE DE // **CDC** = SE DE SE // **CGT** = SE G (amb ge de gel) TE // **CIC** = SIC // **BBVA** = BE BE BE A // **BMW** = BE EMA BE // **CiU** = SIU // **DGT** = DE GE (amb ge de gel) TE // **DNI** = DE ENA I // **EGB** = E GE (amb ge de gel) BE // **ERC** = E ERRA SE // **GPS** = GE (amb ge de gel) PE ESSA // **IRPF** = I ERRA PE EFA // **ITV** = I TE BE // **LSD** = ELA ESSA DE // **PNB** = PE ENA BE // **PSC** = PE ESSA SE // **TC** = TE SE // **TSJC** = TE ESSA JOTA (amb j de joc) SE // **TVE** = TE BE E // **UCI** = USSI // **UDG** = U DE GE (amb ge de gel) // **UGT** = U GE (amb ge de gel) TE // **UPF** = U PE EFA // **UPC** = U PE SE // **URV** = U ERRA BE // **9N** = NOU ENA // **23F** = VINT-I-TRES EFA // **23N** = VINT-I-TRES ENA... i anar fent! (Penso en els dialectes catalans on no distingim la B [be alta] de la V [be baixa] a l'hora de pronunciar-les).

No cal pas dir que les sigles que poden llegir-se com si fossin paraules senceres, cal fer-ho tal qual: AQU, CAP, CUP, ERO, ETA, IBI, IEC, IVA, JOC, ONU, PDECat, PSOE, PSUC, RAC, RACC, RENFE, SEAT, SER, UVI (pronunciat UBI), UNESCO, UNICEF (pronunciat UNISSEF), UOC...

Cròniques

L'11 de Setembre a la plaça de l'11 de Setembre

Esteve Pujol i Pons

La plaça plena; la cordialitat a les mans, als ulls, a les paraules, als gestos, arreu, vaja. L'entusiasme desbordant, malgrat tots els malgrats.

A dos quarts de dotze, ben puntuals, Pep Parés comença a exercir de mestre de cerimònies, ell que és mestre en tantes coses. Els trabucaires ens eixorden amb els espetecs festius i ens desvetllen les orelles per si encara ens hem de deixondir del darrer son.

Parlaments oficials en representació del nostre Ajuntament, tot allò que dona formalitat a un acte anual tan significatiu com aquest.

I cinquanta-dues entitats masnovines fan l'ofrena floral al monòlit que presideix la plaça en memòria d'aquell primer 11 de Setembre. Cal reconèixer la robustesa de l'activitat associativa de la nostra vila, i és que cinquanta-dues són moltes.

Els bastoners i grallers ens alegren rítmicament aquest matí de sol i de bons auguris.

I, en ser hissada la bandera nacional, la Xoral Xabec entona –i tota la plaça s'hi

afegeix– *El Cant de la Senyera* (J. Maragall / L. Millet / versió M. Lagostera). Alguns ulls espurnejaven, i tant! Era com sumar la Diada Nacional amb l'Any Millet.

I acabem amb *Els Segadors*, himne nacional de Catalunya (harm. J. Viader). Oi que no cal dir que també el va cantar tothom?

I de pressa, de pressa, que molts havíem d'anar a Barcelona a fer-la grossa.

Colla de Diables del Masnou

Dimecres 11 d'octubre

A les 8 del vespre a la Pl. d'Ocata

Botifarra a la Hispanitat

Vine-hi i fes una bona botifarra per 5€

Música, Parlaments, Tabalers i Bastoners

Dimarts 31 d'octubre

Cercavila 19.30 Pl. d'Ocata

A les 20, Altell de les Bruixes

Castanyot

Música, castanyes i vi bo

Hi col·laboren:

Can Rac, Pastisseria Miquel, El Tastet, Serveis integrals Xavier Fuster, Obres i reformes Pere Alabau, Celler del Mar, Fruïtes verdures Flores

12 de setembre

Potser és perquè ara estic escoltant Franz Liszt que començo aquest article emboirat en una certa melangia. Aquest matí plovia i ara el cel tragina núvols d'un lloc a l'altre, com si algú li ho hagués encarregat, constant i silent. He llegit les capçaleres dels diaris i algun editorial. Torno a mirar el mar, que observo des de casa, i dubto del que veig. Ahir contemplava un altre mar de gent a Barcelona i avui se'm diu que no era cert, o que li faltava molt per ser el que alguns diuen.

Consternat, contemplo de nou el mar i continua al seu lloc. Ahir no va ser un somni: tinc la samarreta verd-florescent a la cadira! El mar de persones era de debò!

De fet, la Diada és tota una experiència. Centenars de cotxes i motos apropant-se a Barcelona, els trens de gom a gom i els autobusos, omnipresents, formant enormes corrues més pròpies de les processionàries que de vehicles aparcats. Arribats a un punt, amb la moto no et deixen passar més enllà. De sobte apareix una ciutat estranya, sense soroll, sense cotxes, quasi sense persones fins que no t'apropes als punts de concentració. Sembla un miratge de la Barcelona que podria ser. Caminar

es torna anàrquic, vas anant per la vorera o travesses el carrer per on et sembla, oblidant els passos zebra, tant hi fa. La Diagonal esdevé molt ampla en la seva nuesa. Com aprofitaríem la ciutat sense vehicles! Quants espais es guanyarien per recrear-nos-hi!

En la manifestació, en aquesta mar enorme de persones, que n'és de fàcil pescar-hi converses amables, connivències, anhels, desitjos compartits. Admiració pels castellers que aixequen illes sobre aquesta planícia d'identica matèria. Castells insòlits, amb pinyes de base que abasten milers de ciutadans. Tot és contagi d'emocions, amb la calma que ens és pròpia, però contagi. Més enllà de les idees de cadascú—que faran que molta gent mai assisteixi a una Diada—els que no hi van es perden un espectacle d'una força plàstica insòlita, immensa, que deixa petits els treballs multitudinaris d'Spencer Tunick, o les grans "performances" artístiques que s'han fet. Potser és la barreja de conviccions i aquest magnetisme el que ens hi fa tornar cada any, tot i esperant—cada any, també—que sigui l'últim.

De cop, durant un minut, un mar de silenci, aigües immòbils, escuma quieta a les crestes de les ones. I d'aquest

mutisme, com vapor d'aigua que alimenta els núvols, s'enlairen un milió de records per a les víctimes de la Rambla. Emocionant.

Em comentava un amic, gens independentista, que, de ben segur, no hi ha a tot l'estat un projecte social que despertï tanta il·lusió com aquest. I ens ho envejava.

I és que aquest immens moviment de gent activa de la Diada és únic a tot Europa. Per tenaç (des del 2012), per dimensions (centenars de milers de persones), perquè no és ètnic (tothom hi és benvingut, de qualsevol origen); per pacífic (mai cap incident), per transversal (de la dreta a l'esquerra assembleària), per respectuosos des de fa anys (cap pancarta agressiva, tot eslògans en positiu).

Acabada la festa, amb els amics ens apropem a Gràcia per fer-hi un cafetó. Des d'on estic assegut i a través dels finestrals, veig el carrer Gran de Gràcia envaït per la gent que torna a casa. Durant quaranta minuts ininterromputs observo aquest retrat social cinètic i ben particular: grocs, vermells i estrelles; tothom cap a muntanya, tothom relaxat, content, tothom anhelant veure a la televisió el que acabem de fer. A veure què han vist els helicòpters que veiem. A veure què han vist els fotògrafs més afins. A veure què hem estat capaços de fer quan unim tants esforços. La Diada és un clam tremendament visual que arriba al món. Una eina icònica per reclamar els nostres drets.

Històries de la vila

Joan Muray

RESSORGIMENT DE LA MARINA DE VELA. Anys 10/20 PESTA EN UN VAIXELL MASNOVÍ a Montevideo LA BOIA D'»ELS COLLS»... i uns tripijocs

RESSORGIMENT DE LA MARINA DE VELA. ANYS 1914-1923

Aquesta notícia està força documentada, ja que no sols fou publicada en un diari, sinó per informes fets per personalitats del món de la marina de vela (1).

El ressorgiment, tot i que efímer, fou degut a la Primera Guerra Mundial, del 1914 al 1918, ja que els vaixells de les marines mercants dels països en conflicte eren perseguits i enfonsats pels submarins contraris.

Aquest fet va portar que haguessin de tornar als vaixells de vela que encara circulaven, ja que no tenien temps de fer-ne de nous i el transport urgia.

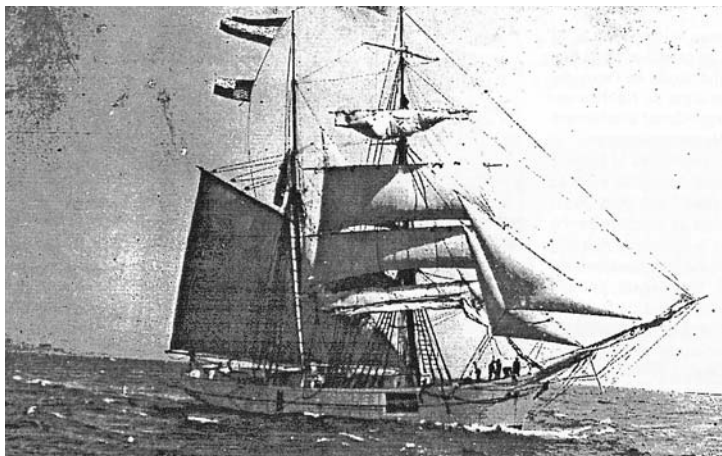
No sols va ressorgir la marina de vela pels vaixells que encara continuaven en circulació, sinó que també ho feren diverses drassanes del nostre país, després del 1916, com ara

- **BLANES.** Les antigues drassanes i de noves. **BARCELONA.** Noves drassanes: Burell, Minguell, Cardona i d'altres. **TARRAGONA, MATARÓ, VILASAR, MALGRAT i EL MASNOU.**

Així, el 1920 era notori que les drassanes barcelonines eren les més importants de tot l'Estat, tant pel tonatge com per unitats. S'hi construïren fragates de quatre pals, de 4000 i 4500 tones. També pailebots i fragates menors.

Les drassanes mallorquines també experimentaren el fenomen. En aquestes s'hi va construir el bergantí goleta «Sant Mus», tristament famós a la nostra vila, ja que naufragà i hi perdé la vida l'any 1920 el capità masnoví Jaume Casals i Coll (2).

Quant a les drassanes esmentades, però relacionat amb les del Masnou, que en va tenir quatre en actiu al llarg del segle XIX, la notícia diu que

Pollacra goleta G. SENSAT navegant

tornaren a estar actives, però no esmenta si una o més.

Entre els vaixells velers veterans que tornaren a solcar les mars, n'hi havia, entre d'altres, uns quants del Masnou, com ara:

- **ALBERTO NOGUERA** (antic JOYA DEL LLOBREGAT). Bergantí goleta. Capità Carles Orta.
- **GERARDO SENSAT** (antiga MARCELINA). Pollacra goleta de 1300 tones. Capitans: Pau Pagès, Francesc Suñol, Pau Estapé i Gabriel Bertran.
- **TIMOTEO 1º.** Bergantí goleta de 700

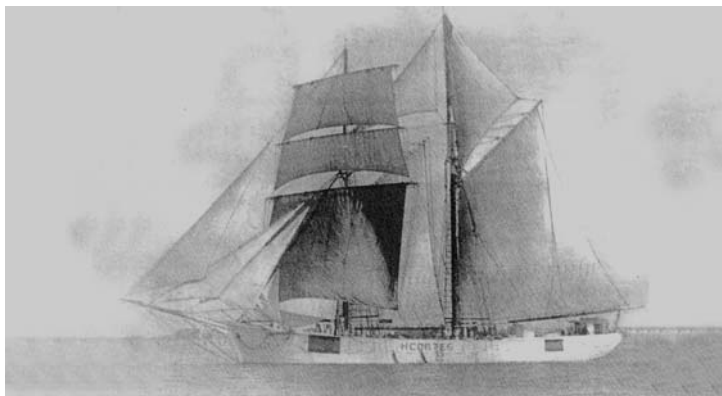
tones. Capitans: Antoni Casals, Pere Maristany, Paulí Coll i Isidre Maristany.

- **LISTA.** Pollacra goleta de 1100 tones. Capitans: Josep Isern i Mateu Pagès.

- **CHILE.** Bergantí de 1000 tones. Capitans: Josep Millet, Bonaventura Alsina, Francesc Estapé, Salvador Millet i Josep Millet.

- **CONCHITA.** Pollacra de 800 tones. Capitans: Isidre Martí i Gregori Bertran.

- **ANTONIO PUJOL** (antic FRASQUITO). Bergantí goleta de 1700 tones. Capitans: Francesc Curós, Francesc Cas-

Pollacra CONCHITA, durant la I Guerra Mundial, duia als costats la bandera, per distingir-la dels vaixells dels estats en guerra.

tells, Josep Sust i Francesc Maris-tany.

- **PILAR.** Berganti de 1100 tones. Capità: Marcel·lí Alsina.

- **SOLEDAD.** Pollacra goleta de 1200 tones. Capitans: Tomàs, Isidre i Agustí Fàbregas i Josep Isern.

Com veieu, un ressorgiment breu de la nostra marina de vela, que sempre havíem anomenat del vuit-cents, però que aquest fet ens demostra que al primer quart del segle XX encara era viva.

Fons consultats:

- Hemeroteca de La Vanguardia
- Oliendo a breu. D'Artur Masriera. Editorial Políglota. Barcelona 1926
- La nostra marina, a Gent del Mas-nou, de Palemó Anglès.

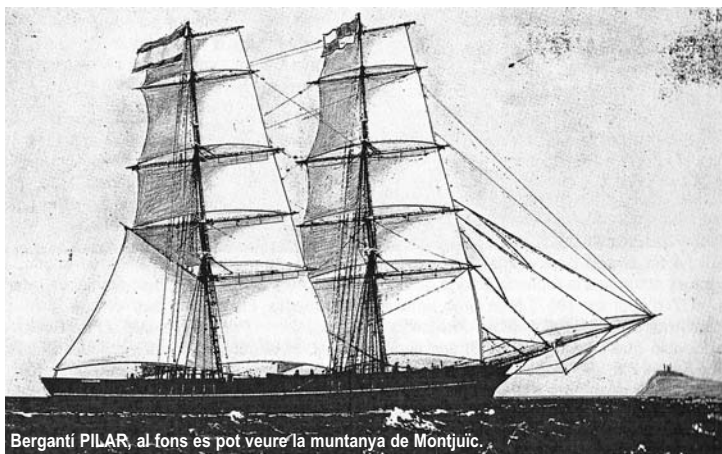
PESTA EN UN VAIXELL MASNOVÍ A MONTEVIDEO

La notícia, via oral, em va arribar incompleta, i en aquests tipus d'informacions, tot i ser certes, no se'n pot investigar més, ja que, si per una part els que ho podrien saber ja no hi són, per l'altra no se'n troba res ni en hemeroteques ni en arxius.

El fet va ocórrer en un vaixell comanat pel capità masnoví Pere Creus i on anava de fogoner el seu germà Joan Creus i on moriren de pesta tota la tripulació excepte els dos esmentats. Tripulació composta per dotze homes, per tant en moriren deu, i entre aquests hi anava un altre masnoví, de cognom Casals (de can Bonàs).

Comencem per saber la identitat completa dels supervivents, aquests dos marins del Masnou, els germans Creus. És aquesta:

- **Pere Creus i Oliver.** El Masnou

Berganti PILAR, al fons es pot veure la muntanya de Montjuïc.

1853-Argentina 1923. Solter. Capità del vaixell. Va morir a 70 anys.

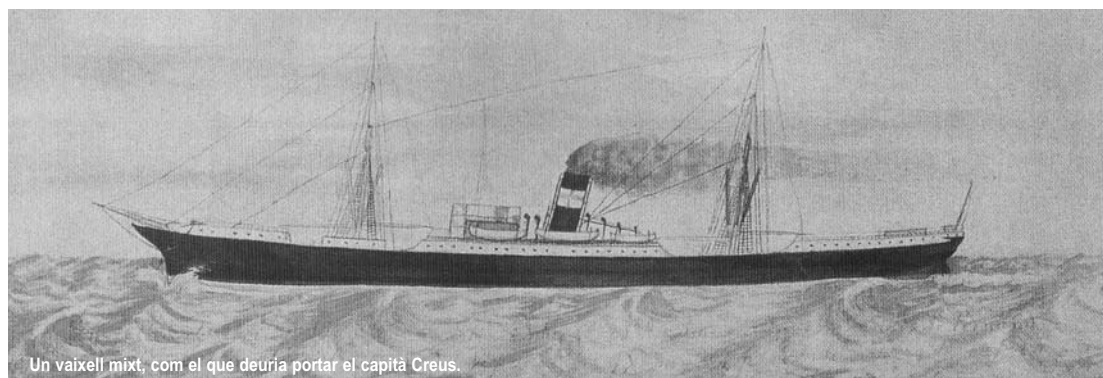
- **Joan Creus i Puig.** El Masnou 1856-1937. Vidu en primeres noces d'Aurèlia Puntí i Fàbregas. Casat en segones noces amb Mercè Baucells i Rodon. No va tenir fills. Era el fogoner del vaixell. Va morir a 81 anys.

- El motiu familiar pel qual eren coneguts aquests germans era el de «Corona»

El fet de la pesta va passar trobant-se el vaixell al port de Montevideo, capital de la República de l'Uruguai. No sabem de quin tipus de pesta es tractava, però les informacions de l'època

El capità Joan Creus i el seu germà Pere, a la seva esquerra, –suposem– a bord del seu vaixell.

Un vaixell mixt, com el que deuria portar el capità Creus.

indiquen que la més corrent en aquells anys era la pesta bubònica (3)

El vaixell, tot i anar encara amb vela, deduït pel nombre de mariners, que era de dotze, que era la mitjana dels vaixells masnovins, devia ser dels anomenats mixtos, que ja combinaven la vela amb el vapor, ja que hi anava un fogoner.

És curiós que, tot i la migrada informació que ens n'ha arribat, en tinguem, en canvi, una imatge tan interessant. En ella veiem, a bord del vaixell, assegut al mig de la imatge el capità Pere Creus, amb jaqueta i gorra de marí. A la seva esquerra el seu germà Joan, que porta una camisa de quadres i un mocador al coll. Darrere del capità hi ha un senyor que hi devia ser de visita mentre estaven en algun port; i al costat dret del capità, un altre mariner, que podria ser el mestre d'aixa o el nostramo. Tots ells tenen en una mà una tassa o got amb nansa i a l'altra el cigarret o la pipa.

Les malalties, o en aquest cas la pesta, eren un dels flagells a què s'enfrontaven sovint els mariners de l'època, juntament amb els naufragis deguts als grans temporals que havien d'afrontar aquells vaixells d'una mitjana de trenta mestres d'eslora en mig de l'immens oceà.

Fons consultats:

- Germanes Soledat i M. Teresa Bau-cells i Estapé
- Registre Civil del Masnou

LA BOIA D'“ELS COLLS” I UNS TRIPIJOCS

Aquesta tercera història marinera és, com podeu observar, més d'estar per casa, a més d'una certa picaresca que s'hi pot endevinar.

Comencem per explicar un xic el que era la boia i per què hi era. Era una boia de dimensions força considerables. Sobresortia uns quants metres del banc de sorra, que al seu punt més alt i fins a la superfície era només de prop de cinc metres.

Estava situada mar endins enfront del terme del Masnou, deixant la riera de Teià un xic a llevant. La distància fins a terra, suposem que en línia recta, era de 1158 metres, i hi fou instal·lada

Imatge de la boia, amb dos nens a sobre.

per l'abril del 1872, per senyalitzar un banc de sorra anomenat «Els Colls», i perquè no hi embarranquessin els vaixells.

Diversos temporals al llarg dels anys que hi va estar l'arrancaren del lloc on estava amarrada i l'arrossegaren fins a la costa. En una ocasió va anar fins als Banyes de Sant Pere i els causà destrosses; en una altra va arribar fins a la carretera, i hi passà per un tros.

El darrer cop que fou arrancada de lloc va ser l'any 1958, i va anar a parar a Badalona, però ja no fou tornada a restaurar al seu lloc, la marina havia ja evolucionat i no era necessària.

Bé, ara anem al fet que ens ocupa. Era l'any 1920, pel mes d'agost, i un d'aquests temporals que l'arrancaven de lloc la va traslladar a un altre que no era el de la seva finalitat, marcar el lloc del banc de sorra.

Però no fou tornada a lloc, ja que on havia anat a parar «curiosament» coincidia amb la distància que es necessitava per fer, l'any següent, a finals d'agost del 1921, una cursa de natació. La premsa especialitzada esmentava que havia sigut, la no col·locació de nou al seu lloc i deixada a on estava, per certes pressions de personalitats esportives del Masnou. He dit «curiosament» entre cometes, ja que la distància que necessitaven per a la cursa era precisament a la que havia quedat la boia.

La notícia no diu res de si es va mantenir en aquell lloc fins a la cursa ni si algun vaixell va embarrancar al banc

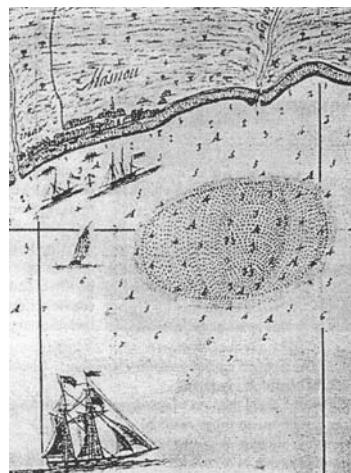
“Els Colls”.

FONS CONSULTATS

- La Marina Mercante, pàg. 181, de 30 d'agost de 1920.
- Històries de la Vila... del Masnou. I volum. De Joan Muray. Pàg. 167

NOTES

1. La ressenya al diari La Vanguardia fou escrita per l'erudit en temes de marina Artur Masriera, que l'havia recollit d'un estudi fet per l'altre entès en nàutica, Emerènci Roig.
2. Vegeu Històries de la Vila... del Masnou. III volum. De Joan Muray. Katelani 2000, S.L. Vilassar de Mar 2015. Pàgina 298.
3. Aquest tipus de pesta era nomenada popularment com «la pesta borbònica», per la semblança amb aquesta família, i segurament perquè els era més fàcil de pronunciar.

Un tros de mapa del Districte Marítim del Masnou on es marca el banc de sorra

Carrer Sant Felip

el cullerot

- Tot per a la cuina -

**Tallers de cuina
tot l'any**

Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
www.elcullerot.cat

**Academia
Perelló**

**REFORÇ · ACCÉS
ESO · BATXILLERAT
UNIVERSITAT**

Sant Felip, 115
93 555 03 07 El Masnou
info@academiaperello.com

Fruites i vins de tardor; tota una festa!

**FRUITTIS
TAVERO**

FRUITES I VERDURES DE PROXIMITAT

Estem a Navarra / Cristòfol Colom

Navarra, 76

93 540 40 04 - 627 21 23 16

<http://facebook.com/fruitistabero>

el celler del mar

**GARNATXA, MOSCATELL,
MISTELA, Vi NOVELL**

Vins, caves i licors. Gran selecció
de vins. Vins al detall

Àngel Guimerà, 12 el Masnou
93 540 29 53

**C A N
R A C** **www.
canrac.
com**

**De tot per fer els
vostres panellets i
receptes de tardor.**

Mestres Villà, 101, 93 555 16 64 el Masnou
www.canrac.com

LA FRUITA

**Fruites i Verdures
Primera qualitat**

**Comandes per telèfon
618 763 529 · 93 540 34 74**

Mestres Villà, 115

Visita la nostra pàgina lafruita.com

Som

Com ho podem fer perquè siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

Oriol Lugo Real

Psicòleg & Coach Executiu i Personal

Expert en Teràpies Neurocientífiques

www.oriolugoreal.com / <http://lowlinstitutpsicologic.com>

EL BON TEMPS DINS NOSTRE

S'ha acabat l'estiu, no ho dic jo, ho diu el temps. La gent que va a la platja ja és minoria. Tornen els pantalons llargs, les mitges i les samarretes de màniga llarga. Les ventades, els núvols i els cels que s'enfosqueixen més d'hora ens marquen el canvi d'estació. Les fulles també en són un bon indicador.

Enrere queden els dies de calor i de xafogor, aquelles jornades quan anàvem amb la mínima roba possible i el sol ens cremava la pell.

El que més crida l'atenció és com el clima ens pot arribar a marcar tant. Imagina per un moment que és dilluns i que de bon matí el cel està ben ennegrit. Surts de casa per anar a treballar o a fer encàrrecs i notes humitat en el teu cap. Un parell de gotetes que han acabat relliscant pel teu front i han creuat de dalt a baix el teu rostre. I de sobte quelcom canvia en tu, un sentiment de molèstia, apatia, enuig o fins i tot de tristesa comença a esdevenir en el teu interior. És com si la pluja s'hagués contagiada i ara no només plou a bots i barrals al carrer, sinó que

també ho fa dins la teva ment.

Ara situa't en diumenge, sí, demà toca anar a treballar o resoldre els teus afers, però vols dedicar el dia a les teves aficions o a estar amb la família i els amics. Potser et ve de gust fer una excursió, passeig o dinar a l'exterior. I comença a fer fred, un fred que ve acompanyat de vent i de núvols. Automàticament, com per art de màgia, la teva mirada topa amb la de la teva parella o amic o amiga. I tot seguit decideix que millor us quedeu a casa. Una valoració immediata i fugaç que altera tota la vostra programació. En realitat, no és el temps que fa a fora el que ens afecta. És el temps que fa a dins. Són aquelles interpretacions que fem del que passa les que determinen i defineixen el que succeeix.

Tot això, ja ho plantejava un filòsof fa prop de 2000 anys. Epictet, ja en l'època de l'Imperi Romà, deia: "No ens pertorben les coses sinó les opinions que en tenim".

Seguint amb la mateixa metàfora del temps, jo et convido, estimat lector, estimada lectora, que canviïs el teu clima interior. Tu pots transformar les teves opinions sobre el clima, sobre els conflictes o sobre els problemes que tinguïs a la teva vida.

Sempre pots buscar el costat lluminós de la vida, allò de bo que pots treure de l'experiència. Si plou, un pot gaudir de la pluja; si fa mal temps, un pot fer una petita trobada a casa amb amics i familiars; si fa fred, pot abrigar-se i seguir amb el que tenia previst; si té un problema, pot ser un repte per aprendre; si hi ha un conflicte, pot ser una oportunitat per aprendre més de l'altre.

L'important és que, si tu somrius per dins, res no podrà fer-te canviar el teu somriure. Es tracta de l'art, de l'entrenament per ser feliç. A l'igual que un va al gimnàs per entrenar el seu cos, aquí és necessari una preparació emocional. Tu pots convertir-te en més responsable emocionalment escollint com vols viure cada moment de la teva vida. Tu pots decidir quina emoció vols sentir només fent-te el propòsit. És simple, però no és fàcil.

I com a últim recurs, sempre et quedarà rendir-te al mal temps. És a dir, acceptar que a la vida pot haver-hi circumstàncies que no ens agraden, com un dilluns plujós, un diumenge ventós o una discussió amb un familiar. Però pots acceptar-ho i acabar gaudint del dia, ja que cada moment és perfecte a la seva manera. Som les persones qui en neguem la perfecció. Cada instant de la vida pot ser meravellós. Si no, contempla la rosada que queda en les flors o les fulles roges caigudes per la tempesta.

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Dones anònimes que han fet el país

La primera novel·la de la coneguda periodista cultural Gemma Ruiz Palà (Sabadell, 1975) ha estat tot un best seller des que es va posar a la venda el setembre del 2016 (1). L'èxit ha estat de públic, naturalment, però també de crítica, ja que pràcticament tots els mitjans d'àmbit nacional se n'han fet ressò, tant en paper com digitals, i han publicat entrevistes a l'autora. En una d'apareguda a *VeuAñoia.cat* (19-3-2017), la Gemma respon així a la pregunta de per què un títol amb una paraula tan poc corrent i tan desconeguda avui dia: "Al tenir tres protagonistes en comptes d'una i la novel·la passa a Castellterçol i a Sabadell... no sabia amb quin títol aglutinar aquestes tres vides que tenien orígens i geografies diferents. Un dia, pensant, em va venir al cap "argelagues", una planta punxent, que esgarapa. També era com una contraposició a la "dona flor", que és la dona que la Història de l'Art ens ha retratat: callada, bonica i amb bona olor. I les argelagues són modestes, no són boniques si no ho volen ser, però tenen punxes, es defensen i són molt resistents. La paraula m'ha anat molt bé com a metàfora d'aquesta modèstia i d'aquesta resistència i dignitat de les protagonistes del llibre."

He volgut començar amb aquestes

paraules de l'autora perquè, a més de resoldre'ns el títol, hi trobem alguns dels elements fonamentals de la novel·la: les biografies de tres dones anònimes, d'origens humils i fortes a més no poder, i membres d'una mateixa família; els canvis socials que al llarg del segle XX fan que una bona part de la població, amb les dones al capdavant, passi de la vida agrícola i rural (sovint ben precària, per no dir primitiva) a la industrial i ciutadana; la lluita per la dignitat, o potser hauríem de dir només per esmortir, un masclisme generalitzat, arrelat i indiscutible que sotmet la dona des de segles.

La novel·la és tot això: amors, lluites, amistats, misèries, supervivència... Tot el que fa que un argument ens enganxi.

Però és molt més, sense cap mena de dubte, perquè l'autora té tota la voluntat de fer literatura i per això també la converteix en un exercici d'estil d'allò més aconseguit. Un exercici d'estil que la recorre de cap a cap i que notem en els recursos literaris que hi utilitza, començant per la metàfora del títol i passant per les nombroses comparacions, personificacions, perífrasis, exageracions... que hi trobem; que notem en els registres i en la llengua que hi fa servir, d'allò més apropiats i rics, tant que van fer dir al filòsof **Xavier Antich** a la presentació del llibre: "La d'Argelagues és la llengua de quan hi havia noms per a totes les coses"; que notem en el ritme "sincopat, tallat, esquitxat", com l'ha definit Patricia Gabancho, que l'allunya de la narrativa del XIX, per molt que n'hi puguem trobar pinzellades; que notem, i paro, en la riquesa i varietat de les influències literàries que recorren l'obra: la majoria de crítics n'han destacat les teatrals, ja que l'autora des de fa anys fa crítica teatral a TV3, i ella ha parlat explícitament de la del dramaturg Pere Riera, però de ben segur que n'hi ha moltes més: Víctor Català, Santiago Rusiñol, Miquel Martí i Pol, Mercè Rodoreda, Montserrat Roig... Llegiu-la, si encara no ho heu fet, i de ben segur que entendreu per què ha aixecat tant rebombori una primera novel·la, per molt que sigui d'una cara ben coneguda de la nostra televisió.

(1) **Gemma Ruiz. Argelagues.**

Editorial Proa (Col·lecció "A Tot Vent", 656), Barcelona, 2016. 348 pàgines.

Els rellotges de sol parlen (XXII)

Esteve Pujol i Pons

Ja feia massa temps que no sortia en aquest butlletí cap recull de frases de les que adornen els rellotges de sol

d'arreu. Us ofereixo les darreres que els amics m'han fet arribar o que jo mateix he trobat. Són lliçons de vida, motius de reflexió... o simplement reclams comercials; hi ha de tot.

QUALSEVOL NIT POT SORTIR EL SOL

Masia Mariona, de Fogars de Monclús

QUE SIGUI LLUM – I LLUM FOU

En una casa d'estiueig de Salou

NUNC EST BIBENDUM (Ara cal

beure)

Clos de Bernardí, en unes caves de Patrimoni (Còrsega)

JO SENSE SOL I / TU SENSE FE NI / TU NI JO SOM RES

Façana de l'església de Sant Genís dels Agudells (Barcelona)

TOTES HERISEN / ERA DARRERA AUCIS (Totes fereixen, la darrera mata)

Carrer Carretèra, 12. Garòs, Val d'Aran

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Carles Maristany

El treball dignifica i enalteix (sobretot si està ben remunerat) Arbeit Macht Frei (crassa mentida)

Vagi això per endavant; ja que la feina, la ben feta, és primordial per al país i per a les persones “que fan país”.

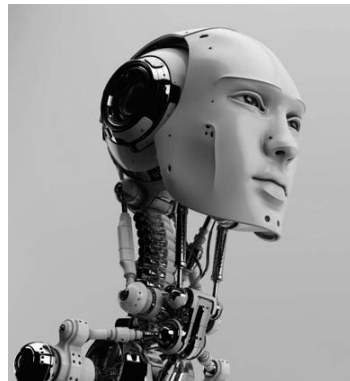
Penso que ara més que mai en comprar qualsevol objecte, peça, aparell, article etc., un cop vist el preu, volem llavors assabentar-nos del seu origen i, sabut aquest, pensem si val la pena adjuntar-hi uns euros més i, malgrat tot, no deixar-te temptar per la barator de l'oferta. P.ex.: Si vols comprar una màquina de foradar, l'alemanya serà sempre més cara que la d'un país asiàtic; però, deixant la qualitat en si mateixa, podria assegurar que la llargada del cable elèctric serà bastant més llarga, i els endolls no sempre són tan a prop de la feina com es voldria.

El govern vol mitigar la pobresa de la classe treballadora aportant una minsa suma mensual a les famílies mancades d'ingressos. Això costarà milions!

Es diu que aviat treballaran majoritàriament els qui fabriquen robots. Per establir feina als constructors, quedarà empleat l'1% dedicat al manteniment,

engreix i vigilància, sobretot per evitar de prendre iniciatives pròpies a l'enginy. Anys enrere, a la barberia que freqüentava, tot sovint apareixia un xicot simpàtic, agradable, que semblava voler captar l'amistat de l'amo perquè l'admetés a formar part del personal empleat de l'establiment, tan sols, però, per treballar. Una manera subtil d'estar dins del sistema, cobrar poc, però dins la legalitat, pel que pugui passar...

Pensa que jo amb unes manades d'espàrrecs de marge verds, una bossa curulla de cargols bovers, un cistell de rovellons acabats de caçar barrejats amb trompetes de la mort, una dotzena d'ocellets “fritos” amb oli d'oliva dins de la cassola de fang, amb dos grans d'all, un pebrot vermell, un de verd i al bell mig la llesqueta de “xapata” (per sucari-hi pa), o bé portar el gos a passejar (m'enteneu?) portar els nens a col·legi, anar a buscar-los, fer la compra, portar la comanda o fer els encàrrecs, portar-ho tot menys la contrària, ja que amb pocs diners que em donessin en

tindria prou.

No podríem enginyar una petita feina, escombrar la barberia, ajudar a la neteja... L'amic barber li donava llargues i crec que mai no van poder arribar a concretar la mes mínima deshonest proposició de treball. Fora embolics! Maldecaps fora!

Si el xicot encara no ha trobat feina adient, aquesta proposta del *padre estado y de la madre patria* li resoldrà el que pretenia: Viure!

L'ajut pot ser una benedicció per a la majoria d'afectats; un “modus vivendi” per a quatre assabentats que de sobres saben el que els correspon i s'aprofitaran de l'ocasió.

Treballa, treballa, Andreu, que el que guanyes és ben teu!

Dites i personatges populars (40)

Albert Vidal

PER QUÈ DIEM... que alguna cosa sembla el mercat de Calaf?

Indica desordre i confusió.

Calaf es troba a la comarca de l'Anoia i la seva situació geogràfica fa que l'indret sigui força fred.

El seu mercat del dissabte és molt conegut a tot el país i se celebra des de 1226. Explica una antiga llegenda que un dia d'hivern molt fred, com no s'havia vist mai, fins i tot van arribar a gelar-se les paraules. Així, per més que la gent parlés i parlés, ningú no sentia res i era en va qualsevol esforç que feien

per saber què deien els altres.

Però ja a ple matí es veu que va aparèixer una mica de sol que va descongelar totes les paraules que s'havien dit al llarg de les cinc hores, de manera que van sentir-se, de cop i alhora, totes les paraules dites fins a aquell moment. És fàcil de comprendre el brogit que va haver-hi aleshores; el guirigall era tan ensordidor que tothom va fugir esparverat cames ajudeu-me tapant-se les orelles i amb un terrible maldecap.

El desordre va ser monumental i els paradistes van deixar abandonades les mercaderies de qualsevol manera, fetes un garbuix com si per allà hagués passat un munt de bous enfurits.

D'aquí que quan hi ha un gran desconcert en algun lloc s'equipari a aquell mercat de Calaf.

JANE AUSTEN

Josep Condeminas

La Catedral de Winchester, com a edifici històric, és lloc d'enterrament de molts reis anglesos, així com de personatges rellevants de diverses èpoques, així com de l'escriptora Jane Austen, lloc de pelegrinatge dels amants de la literatura anglesa i universal. La seva làpida de marbre negre, junt amb la d'altres tombes, forma part del paviment de la Catedral. Precisament aquest any de 2017 se'n commemora el 200 aniversari de la mort i, a part del diversos actes que s'han celebrat, el govern anglès ha editat un bitllet de deu lliures amb el retrat de Jane Austen. Justament, aquesta representació de la figura de l'escriptora és pràcticament imaginària, ja que no existeix cap retrat de com era físicament, encara que la seva germana Cassandra, aficionada al dibuix, li va fer un esbós al natural, però aquest és tan dolent que un membre de la seva família va dir en veure'l que *era horriblement diferent de la verdadera aparença de l'escriptora*. Així i tot, és l'única referència que han tingut diferents artistes per intentar configurar l'aparença de l'escriptora. Les combinacions han estat múltiples fins arribar al que podríem considerar el seu retrat oficial, una imatge idealitzada, per suposat, i que ha servit per il·lustrar la majoria de les edicions literàries, així com el bitllet de deu lliures, amb la qual cosa li dona el definitiu segell de versemblança.

Nascuda el 1775 a la localitat de Steventon (Hampshire), Anglaterra. El seu pare, George Austen, era rector de l'església anglicana i pertanyia a la denominada burgesia agrària. Una família de recursos modestos, però que amb gran esforç van poder proporcionar estudis als seus vuit fills. Dos del nois, Frank i Charles, arribarien a ser almiralls de la marina anglesa.

Possiblement, ni la mateixa Jane podia imaginar l'èxit que tindrien els seus llibres, ja que va començar a escriure com un joc en aquelles vetllades teatrals que organitzava la família, i en les quals Jane llegia els seus irònics

J. Condeminas
2017

JANE AUSTEN
1775-1817

escrits. A la mort del pare, es van traslladar al poble de Chawton dins el mateix comtat, on va escriure tres de les seves novel·les, totes elles amb l'amor per protagonista. Tot i que les seves primeres novel·les van ser publicades sense el seu nom, simplement deien *By a lady* (per una senyora) ja que no estava ben vist que una senyora escrivís llibres, el seu nom, però, va començar a difondre's gràcies a l'èxit de les seves obres. A part d'uns relats curts, el gruix de la seva obra es compon de set novel·les: *SENTIT I SENSIBILITAT* – *ORGULL I PREJUDICI* (la més famosa) – *MANSFIELD PARK* – *EMMA* – *PERSUASIÓ*, *L'ABADIA DE NORTHANGER*, i l'obra curta *LADY SUSAN*. Menys l'última, totes han estat portades al cinema i a la televisió. La seva extraordinària perspicàcia, psicologia, habilitat i humor han fet que després de dos-cents anys la seva literatura sigui més vigent que mai.

Trobant-se ja molt malalta, es va traslladar a la ciutat de Winchester on vivia el metge que l'assistia. L'any passat vaig tenir l'ocasió de visitar aquesta ciutat així com la Catedral i, per suposat, la tomba de l'escriptora. A poca distància de la Catedral, es conserva perfectament la casa on va passar els últims dos mesos de vida. No es pot visitar per tractar-se d'una propietat privada, però a la seva façana hi ha una placa que indica que, a la casa, hi va morir Jane Austen. A la ciutat de Chawton hi ha la *JANE AUSTEN'S HOUSE MUSEUM*, la casa on va passar els seus últims vuit anys de vida, on es conserven objectes personals, mobles, manuscrits i primeres edicions de les seves obres. Jane

Austen va morir de la denominada malaltia d'Addison, aleshores desconeguda, un bacil de la tuberculosi que afectava els ronyons.

Font consultada: El llibre: *Historia de la Catedral de Winchester* i Internet

50 moments imprescindibles de la història de Catalunya

De Jaume Clotet

Editorial Columna. Barcelona 2014

Resumit del llibre per *Lluís Valls*

No conèixer el nostre passat ens fa ignorants de la nostra història.

Intentarem explicar els fets i, per fer-ho, extractem el llibre de Jaume Clotet "50 moments imprescindibles de la Història de Catalunya". Tothom ha de saber per què fem el que fem i diem el que diem.

Capítols anteriors: **Abril17** (1)Els ibers, (2)Arriben els grecs. **Maig17** (3)La romanització, (4)Indibil i Mandoni. **Juny17**(5)Terra de Gots, (6)La invasió musulmana. **Juliol-agost17** (7)El Pare de la pàtria, (8) La primera independència. **Setembre17** (9) Pau i treva, (9) Els primers textos en català.

Continuem.

La unió dinàstica entre Catalunya i Aragó

A principi del segon mil·lenni Catalunya era una realitat nacional reconeguda internacionalment. El nom de "català" va aparèixer al llarg del segle XI en nombrosos escrits a Catalunya o altres països europeus. Els comtes catalans, liderats pel de Barcelona, van signar nombrosos tractats amb altres corts europees on quedava molt clara la condició nacional catalana i la sobirania política. Per exemple al 1115 la crònica pisana Liber Maiolichinus narrava fets on els catalans són rellevants.

Aquest fet evidència la intenció de vestir un projecte nacional de la Casa de Barcelona per a Catalunya. Per fer-ho els comtes barcelonins van ampliar per totes les vies possibles els seus dominis. La base del projecte s'aguantava en una realitat lingüística i cultural diferent dels països del seu voltant, que a mitjan segle XI ja era consolidada.

El regne veí d'Aragó va entrar en una crisi arran de la mort sense descendència del rei Alfons I l'any 1134. Aquest rei, conegut com al Bataller, havia doblat els seus dominis cap al sud a costa dels musulmans.

Davant del buit de poder per la seva mort, el seu germà Ramir va assumir el tron a contràcor. Ramir era Bisbe de Roda-Barbastre i era conegut com el Monjo. Va haver de renunciar a la vida monàstica per complir com a rei. La seva decisió no va agradar a molts nobles aragonesos, que es revoltaren contra seu. Malgrat la seva personalitat piadosa, Ramir va respondre amb fermesa i va fer decapitar els principals cabdills rebels. L'únic objectiu del rei

Retrat del matrimoni de Peronella (hereva d'Aragó) i Ramon Berenguer IV (de Catalunya). Al marge superior esquerre hom pot veure l'escut que tenia el regne d'Aragó abans de la seva unió dinàstica amb Catalunya.

era donar un hereu al regne i, guiat per aquesta voluntat, l'any 1135 es va casar amb Agnès de Poitiers i a l'any següent va néixer Peronella, a qui a l'any d'edat va emparaular en matrimoni amb la Casa de Barcelona acordant que es casaria amb Ramon Berenguer IV, vint anys més gran que ella. Ramir tenia pressa per deixar enllestida l'estabilitat del regne ja que el seu vertader objectiu era tornar al seu bisbat.

El Monjo va cedir a Berenguer IV la seva filla, el regne d'Aragó i el comtat de Ribagorça a canvi de comprometre's a guardar-li, a la filla, respecte i el tracte de dignitat reial. Ell va acceptar el tracte i va renunciar a qualsevol altre títol que no fos el de Comte de Barcelona i reservà per als seus successors tots els altres títols. En relació amb el seu domini, Ramon Berenguer IV només va emprar la dignitat de príncep d'Aragó, en canvi Peronella sempre va ostentar el de reina d'Aragó. Quan Peronella tenia tretze anys, al 1150, es

va celebrar el casament a Lleida i el primer fill que tingueren fou batejat amb el nom d'Alfons, que va ser el primer a mostrar el títol de Rei d'Aragó i Comte de Barcelona, títol que encara s'empra avui amb el nom de Comte Rei.

La unió dels dos territoris fou beneïda per Roma i el 1154. El papa Anastasi IV va incloure les diòcesis aragoneses a la renovada província eclesiàstica tarraconense. Aquesta fou, però, una de les poques unificacions, per tal com la unió dinàstica no va comportar cap unió política, administrativa o militar. De fet era més una confederació que no pas una fusió i en aquest context es van generar dues administracions paral·leles, que van donar lloc, amb el temps, a les Corts catalanes i aragoneses respectivament.

La conquesta de Tortosa i Lleida

L'expansió cristiana cap a l'Ebre era un objectiu sobretot per als comtes de Barcelona. Aquesta idea, nascuda de diverses necessitats com la proximitat de l'Islam a la capital i el constant perill que això comportava, era un objectiu militar en si mateix. La societat feudal empenyia de manera natural cap a noves conquestes lucratives per a ells mateixos i per a les noves classes urbanes emergents. L'Església pressionava que les campanyes de conquesta tinguessin el tractament de croada i finalment la pressió demogràfica als comtats catalans aconsellava l'ocupació de nous territoris per colonitzar. Tot apuntava cap a dos grans reductes musulmans, Lleida i Tortosa.

El moment era l'adequat; els musulmans patien dues circumstàncies que els debilitaven. En primer lloc les divisions fratricides entre ells trossejaven el territori sota el lideratge de cabdills i reietons que molts cops optaven per aliar-se amb els cristians per combatre altres cabdills islàmics. En segons lloc molts dels petits emirats s'havien vist obligats a signar relacions de vassallatge amb els catalans i els tributs anuals

encara els debilitaven més. En aquestes circumstàncies la caiguda de Marràqueix davant dels almohades el 1147 va donar un cop definitiu i l'oportunitat que els comtes catalans estaven esperant.

Ramon Berenguer IV, marit de Peronella, reina d'Aragó, ràpidament va aixecar un fort exèrcit format per la seva pròpia host reial i altres nobles i cavallers catalans, famílies aristocràtiques catalanes així com molts nobles aragonesos; s'hi van afegir també forces de caràcter religiós: les forces de la jerarquia eclesiàstica i les forces dels ordes militars, especialment els templers, i per anul·lar el contraatac musulmà pel Mediterrani Ramon Berenguer IV va comptar amb la flota genovesa. Aquesta ordre de batalla era beneïda per Roma i tenia el suport financer dels grans prohoms de Barcelona i d'altres ciutats del país.

L'estiu del 1148 les tropes catalanes desembarcaven als Alfacs on amb els templers al capdavant assetjaren la ciutat de Tortosa amb la sorpresa i resis-

El castell de la Suda, que domina tota la ciutat de Tortosa i els territoris del voltant.

tència dels seus habitants. Pel setge de la ciutat es van fer servir grans màquines de guerra i al final Tortosa va capitular el 31 de desembre del 1148. L'assetjament va durar sis mesos. Esperonat per l'èxit, Ramon Berenguer IV no va perdre el temps. Després d'assegurar i donar garanties a la població musulmana de la ciutat, s'encaminà cap a Lleida, ciutat molt ben fortificada i objectiu gens fàcil. Per assegurar-ne

l'èxit, el comte de Barcelona comptava amb l'ajut del comte d'Urgell Armengol VI; com en el cas tortosí els lleidatans van oferir una forta resistència, però finalment el 24 d'octubre del 1149 capitulava la ciutat. L'endemà ho feien Fraga i Mequinensa.

Amb la caiguda de Tortosa i Lleida la resistència musulmana pràcticament va quedar anul·lada; només Xibrana, actual Siurana de Prades, s'hi va resistir i definitivament fou reduïda al 1153.

Amb la capitulació de Siurana es va completar el territori català tal i com el coneixem. Aquest fet va produir canvis sociològics i polítics. El poder comtal nascut de la Marca Hispànica per frenar la invasió musulmana va quedar obsolet davant les formes de govern i l'expansió territorial evident. Ramon Berenguer IV hi veié l'oportunitat de liderar la unificació de tots els comtats catalans. El seu fill, Alfons d'Aragó, va heretar aquest lideratge sobre la resta de nobles catalans i va marcar definitivament la superació de l'etapa política comtal.

**Tu, mare, pare,
àvia, avi, què
vas fer
l'1 d'octubre?**

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Salivera, enceto un estimar-te

L'1 d'octubre el gran artista **Jordi Bertran** comença a oferir bellesa i fascinació escènica a la **Sala Fènix** (c/ Riereta, 31; ben a prop del monestir benedictí del segle X, Sant Pau del Camp, del Raval). S'hi programa, amb ànim retrospectiu, per aquest ordre, *Antologia* (1 oct., i dies 19 al 22) *¡Azúcar!* (dies 5 a 8), i *Poemes visuals* (dies 12 a 15). Celebrem els 40 anys a escena d'aquest titellaire impressionant i tendre.

A partir del dilluns 2 d'octubre torna l'exitós *Les dones sàvies* de **Molière** a través dels joves Enric Cambray i Ricard Farré, amb dramaturgia de Lluís Hansen, al Teatre **El Maldà** (c/ Pi, 5).

El 5 d'octubre comencen les funcions de la nostra dramaturgia per excel·lència, **Lluïsa Cunillé**, a la Sala Petita del TNC: *Islàndia*, amb direcció de Xavier Albertí, que inicialment (ens) portarà un adolescent islandès a emprendre un pelegrinatge iniciàtic cap a Nova York.

11 d'octubre: comença (26a ed.) el **Festival Temporada Alta**, de Girona (www.temporada-alta.net), amb 9 setmanes de propostes. Um, um i um!

Des de l'11 d'octubre, *L'alegria*, de **Marilia Samper**, és present a la **Sala Beckett** (c/ Pere IV, 228; Poblenou): una reflexió sobre la precarietat i la pobresa, amb Montse Guallar, Lluïsa Castell, Andrés Herrera i Alejandro Bordanove (en un paper de jove de 20 anys amb paràlisi cerebral). Pensem en les coses, pensem-hi. I aprofitem les pauses felices.

Des del 19 d'octubre *Desig sota els oms*, d'Eugene O'Neill, amb direcció de Joan Ollé, arriba al Teatre Nacional de Catalunya (**TNC**, Sala Gran), amb una nòmina d'actors d'allò més atractiva, que inclou Ivan Benet, Laura Conejero, Pepo Blasco,... Disputes: sobre drets d'herència i sobre l'amor.

26 al 29 d'octubre, *We Women* (retrat de la dona contemporània) de **Sol Picó**, al Mercat de les Flors.

26 d'octubre al 5 de novembre, *El laberinto mágico* de **Max Aub** (exiliat des del 1939), al Teatre Romea (c/ Hospital, 51). El musical *Paquito Forever* (de Gerard Alonso i Fran Arráez) segueix viu a l'**Almeria Teatre**, amb interpretació de **Joan Vázquez**. L'espectacle està basat en la història real de **Paco Alonso**, ballaor, cantaor, actor i transformista català que va començar la seva carrera al Paral·lel als anys 50.

Queda ben clar, oi? Ja tenim (fa venir) **salivera**. El fascinant art escènic no ha fet més que començar les passes d'enquany... Obre-li els llavis, ja. Sense presses, amb decisió.

CURSETS DE GAITA

Informació a Gent del Masnou

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

VOLS FER TEATRE?

T'agradaria descobrir el que ets capaç d'expressar amb el teu cos i la teva veu?

Ets dels qui agrada jugar a ser un altre?

NO HO DUBTIS.

VINE A GENT DEL MASNOU I... ACTUA!

Telèfon de contacte:

627 63 00 82 (Oriol Colomer)

LA FRUITA

Primera qualitat

Castanyes

Moniatos

Carbasses

Codonyes i tots els fruits de la tardor

Tenim un bon assortit de bolet nacionals

A La Fruita la tardor és un plaer

Servei a domicili

Mínim 20€

elmasnou.lafruita@gmail.com

Mestres Villà, 115,

el Masnou

618 76 35 29

93 540 34 74

Exposicions

Fins al 19/10 Pintures de Rosalia Ramentol

Del 21/10 al 23/11 Pintures de Glòria Ferrero

Classes de ioga

Els dimarts de les 19.30 a les 21

Aprendreu tècniques de meditació, respiració i relaxació.

Curs impartit per Ivet Compañó, professora de Kundalini-ioga.

Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Preu trimestral 80€ socis 70€

Inscripcions a Gent del Masnou

Tardes laborables, de 6 a 2/4 de 9

Vocalia Recreativa

Més info: ivet@latercerapell.com · 607 74 74 99

CAMPANYA DE DONACIÓ DE SANG

Donar-ne una mica és donar molt.

**Diumenge 15 d'octubre
de 10 a 14, al local social
de Gent del Masnou.**

L'enigma V.D.R.

Enigma d'octubre

El Sr. Gall lloga un cotxe per anar a visitar una ciutat que està a 100 km. d'on viu. Paga 800 € pel lloguer. A meitat de camí hi puja un amic seu i fan tots dos el 50 km. restants. Després de sopar recull el seu amic i el deixa al mateix lloc on l'havia recollit. El Sr. Gall arriba al seu poble i torna el cotxe.

Repartint equitativament pels quilòmetres fets, quant ha pagat cadascú?

Resposta enigma:

Plegats han fet 50 km. d'anada i 50 km. de tornada, són 100 km., la meitat del camí total fet amb cotxe (200 km.).
Per tant l'amic haurà de pagar 200 €, la meitat de la meitat, és a dir, $800:2=400$; $400:2=200$

Diumenge 12 de novembre a les 6 de la tarda a la sala d'actes de Gent del Masnou “PEDALANT PER ESLOVÈNIA”

Eslovènia és un dels països més joves d'Europa i el menys oriental de tots els Balcans. Des de la costa adriàtica als Alps Julians, un país on pesa més el seu passat austro-hongarès que la seva antiga pertinença a Iugoslàvia.

En Xavi Tarafa en va recórrer els racons amb bicicleta i un any més serà a Gent del Masnou per explicar-nos-ho.

AMICS I ANTICS ESCOLTES DEL MASNOU “PARLEM DE BOLETS”

Dissabte 18 de novembre de 2017 a les 7 de la tarda:

Conferència i mostra gastronòmica al local social de Gent del Masnou

Conferenciant: Sra. M. Hernández, Sr. J. M. Barrachina, Sr. J. Rigau

XX TROBADA “ANEM A BUSCAR BOLETS”

Diumenge 19 de novembre a les 9 del matí a la Plaça Marcel·lina Monteys (pl.dels Cavallets)

Activitat oberta i gratuïta per a tothom

Amb la col·laboració de: Gent del Masnou i LaCaixa

Tel i correus electrònics: 661 053 623 · akelamasnou@gmail.com - akelamasnou@hotmail.com

Arran de sòl

Pledebuit

A voltes, escoltar el que diu la gent porta a reflexions, fa pensar i en voldries treure conclusions de per què ho va dir, si només per tocar el voraviu a qui ho deia, o és que aquella persona les engega sempre així, a doll.

Això és el que em va passar fa uns dies, quan vaig venir al vostre local, un local on, per cert, no prohibiu l'entrada als meus congèneres, això sí, sempre què es comportin bé, cosa que a vegades n'hi ha dels vostres, dels bipedes, el comportament dels quals deixa molt a desitjar.

Bé, al que anava. Hi havia una senyora que parlava amb un grup, a fora, a la vorera, a qui preguntaven si no entrava a veure aquella exposició que acabaven de veure, i ella tot d'una llampegada va i els etziba: Mai no hi entro aquí! (i es va quedar tan ampla). Els altres feren com si no hagués dit res. Què li has de dir a algú que es permet dir això sense donar explicacions ni saps a què ve?

Aquí és on jo vaig reflexionar, vaig pensar i vaig intentar treure'n conclusions. La veritat, encara ho rumio i no en trec l'entrellat, ja que aquella senyora pel que sé és de la ceba, com l'entitat i té estudis (és clar que això no vol dir res) i, per tant, se suposa que la cultura pot interessar-li. Doncs no, ni una cosa ni l'altra. Deu ser xeixa, com diem els del Masnou.

Un altre cas, també dels que em fan pensar. Hi ha persones que s'aboquen a una causa en cos i ànima, sigui cultural, recreativa, tradicional, etc. Un d'aquests, mentre estava col·laborant en un acte molt lloable, va i li diu a un que passava per allà (jo hi era): A veure si vens a veure-ho demà, no t'ho perdís, vine-hi, eh! I a continuació li diu: Si no ho fem nosaltres, això es perdrà, s'ha de fer poble.

Fins aquí també molt bé. Però després vaig pensar, vaig reflexionar i quines conclusions en vaig treure?, doncs que aquest senyor que col·labora desinteressadament a conservar una tradició, i que alhora n'insta un altre a anar-hi o, millor dit, que col·labori a mantenir aquella festa.

Aleshores, com en l'altre cas, i coneixent el tal senyor, vaig pensar, mira que maco, deu ser el maco de la cagona, ja que ell no participa en res més, tant és que li ho diguin com que no, no en gasta de tota altra cosa que no sigui la que a ell li interessa, i a sobre vol fer creure als altres que com ell no hi ha ningú i que sort d'ell, si no tot aniria en orris.

Si n'hi ha de gent que es creu que com ell no hi ha ningú, i sort en té el món de persones com ell, si no on aniríem a parar.

Per sort hi ha molta gent que treballa voluntàriament en pro del país, en pro de la cultura, en pro del poble, en pro del país, etc. sense demanar res a canvi, sense esperar cap reconeixement, només pel plaer de fer el bé, Però aquells això no ho entenen ni ho volen entendre. No va amb ells. Doncs què hi farem, benaurats siguin.

Apa, ja us he tornat a donar la tabarra, però em donaré per satisfet si us he fet pensar un xic, encara que sigui poc. Bup, bup.

La cuina de l'Antònia

el Cullerot

Ingredients per a 4; temps aprox. 2 hores.

600 gr de llata o peixet de vedella tallada fina, 400 gr de ceba, 200 de pastanaga i 300 de tomàquets pelats, 250 ml de vi negre, 10 gr de moixernons secs, un grapat de rovellons botó, 75 gr d'avellanes torrades 1/2 cabeça d'alls, 1 presa de xocolata a la pedra. Julivert, farina, safrà, sal, pebre, sucre i oli d'oliva

Salpebreu i enfarineu la vedella i cap a la paella amb poc oli. Deixeu-ho en una cassola gran. En la mateixa paella, enrossireu les cebes picades i la pastanaga tallada en daus petits. Mentrestant escaldeu els rovellons un minut amb aigua bullent i poseu els moixernons en aigua ben calenta per hidratar-los. Quan la pastanaga estarà a punt, aboqueu-hi el vi negre i que redueixi per afegir-hi el tomàquet pelat i tallat petit. Poseu un litre d'aigua a bullir. Feu la picada amb les avellanes, la xocolata, el safrà, els alls i el julivert. Aboqueu-la al sofregit i dues cullerades de farina. Remeneu-ho una mica i que cogui dos minuts. Quan l'aigua bullirà, l'afegiu al sofregit i ho tritureu tot amb la batedora. Aboqueu el suc a la cassola amb la carn i hi afegiu els bolets. Deixeu coure el fricandó una hora a foc mooolt lent, vigilant que la carn no s'enganxi. Si hi falta suc, podeu afegir-hi aigua, però veureu que fins i tot us en sobrarà.

El fricandó és un plat tradicional català, per això trobareu maneres diferents de fer-lo. Aquí en teniu una.

Podeu canviar ingredients, treure'n i posar-n'hi d'altres.....

el cullerot

**El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25**

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Cap a la República

Procés Constituent

ANC-AI Masnou Decidim · Oct17 · elmasnou@assemblea.cat

Espai publicitari contractat. Gent del Masnou no té cap vincle amb el que s'expressi en aquesta pàgina.

11 de setembre: més d'1 milió de persones surt pacíficament al carrer per la Diada de Catalunya.

12 de setembre: El govern, la mesa del parlament, el director de TV3 i els batlles reben les notificacions de la justícia espanyola.

14 de setembre: Acte multitudinari en l'inici de campanya pel Sí a Tarragona.

15 setembre: Puigdemont, Junqueras, Forcadell i Colau envien una carta a Rajoy i el rei per pactar un referèndum.

16 setembre: La fiscalia cita a declarar 712 batles que ha donat suport al referèndum. Suport reivindicatiu dels alcaldes a favor del referèndum. Milers de persones els donen suport a la pl. Sant Jaume i carrers del voltant.

17 de setembre: La premsa catalana rep l'avís de del TSJC que s'abstinguin d'incloure en el seu mitjà propaganda o publicitat relativa a l'1 d'octubre.

18 de setembre: El ministeri d'hisenda espanyol dona l'ordre d'intervenir les finances catalanes. La Generalitat comunica al Ministeri d'Hisenda espanyol que considera suspesa l'ordre d'intervenir les finances.

19 de setembre: El Diplocat denuncia en un informe que l'Estat "**amenança els drets civils a Catalunya**".

Un diputat quebequès demana que es denunciï a l'ONU el "**règim del terror**" del govern espanyol.

20 de setembre: La Guardia civil irromp i escorcolla 9 departaments de la Generalitat i assetja la seu de la CUP a Barcelona en una macro-operació contra l'1-O. Escorcollen domicilis particulars i detenen 15 persones. Es confisquen 10 milions de paperetes. Milers de persones surten als carrers i places de diferents indrets de Catalunya i Espanya en defensa del Dret a decidir.

Rufián a Rajoy: "Tregui les seves mans brutes de les institucions catalanes" Diferents institucions i col·lectius es posicionen a favor del dret dels

pobles a decidir. Puigdemont respon al cop d'estat: **'No ens farem enrere'**

21 de setembre: 2 vaixells de l'estat arriben al port de Barcelona i un al port de Tarragona per allotjar a Guardia Civil i Policia. Els estibadors es neguen a donar-los serveis.

22 de setembre: El Tribunal Constitucional (TC) imposa multes d'entre 6.000 i 12.000 euros diaris als membres de la Sindicatura.

Puigdemont, al Washington Post: **"Ho sento, Espanya. Catalunya votarà tant si t'agrada com si no"**.

23 de setembre: Millo amenaça els directors d'instituts públics amb responsabilitats penals si permeten activitats relacionades amb el referèndum. **"No us poden acusar de res perquè vosaltres, directors d'instituts, no sou els amos, ho és el govern"**, recorda la Consellera d'Ensenyament Clara Ponsatí.

24 setembre: Intent d'obtenir el control dels Mossos d'Esquadra per part de l'estat. Forn: **"Els Mossos no renunciaran a exercir les seves competències en lleialtat al poble de Catalunya"**

El dret a l'autodeterminació de Catalunya arriba a les Nacions Unides.

25 setembre: Continuen tancant webs i creant webs falses. Continuem reobrint webs i detectant les falsificacions. Neix Impressors per la Democràcia i es posen a disposició del Govern per imprimir paperetes. Insten els transportistes a organitzar-se per distribuir material del referèndum.

Hi tornen amb el 9N. El tribunal de comptes reclama a Mas i als tres consellers 5, 2 milions d'€. Es reactiva la Caixa de solidaritat

Caixa de solidaritat:

ES78 2100 5000 5102 0017 2439

o be

ES41 3025 0002 4514 3338 9791

Col·labora-hi

PANELLETS

de les pastisseries del Masnou

david

Venda
Online

pastisser

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

MMACE02

(Millor Mestre Artesà Xocolater
d'Espanya 02)

Medalla de bronze

MMAPE03

(Millor Mestre Artesà Pastisser
d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

Pastisseria
miquel

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61

El Masnou

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60